

være tilbøielig til at antage; det er jo nemlig kun Manufacturvarer, Fabrik- og Haandværksvarer, med Hensyn til hvilke der er draget en Grændse mellem Danmark og Slesvig; de raae Producter og Huusflids-Frembringelser, f. Ex. Kniplinger, der netop produceres i stor Mængde i en af de troeste Egne i Slesvig, indføres derimod toldfrit. Uagtet jeg ikke vil gaae ind paa Detaillen, være det mig dog tilladt at antyde nogle af de Fabrikata, som den foreslaaede Bestemmelse ikke rammer; dertil hører: Stær, Eddike, Smør, Kjød, Meel, Fleck, Ost, Pølser, Læder, Muursteen, Leer, Fliser, Olie, Riser, Skovle, Tøndebaand o. s. v. Det er overhovedet, for at vende tilbage til den mere almindelige Side af Sagen, betænkeligt for Danmark, da engang de 2 ulykkelige Aar ligge imellem Aaret 1847 og Nutiden, ubetinget at vende tilbage til de forrige Toldforhold til Slesvig og Holsteen, ikke blot til Holsteen, men ogsaa til Slesvig. Danmark har nemlig ikke været lige stillet i dette Toldforhold, da Hertugdømmerne af nogle af de vigtigste Varer have betalt en meget lavere Told end Danmark, hvorved det, som bekjendt, har været muligt for Slesvigs og Holstens Fabrikanter at producere billigere end Danmark. Det er ikke Danmarks Skyld, at dette Forhold er blevet brudt, men, naar der nu bliver Spørgsmaal om Dvgjørelsen af de nærværende forviklede Forhold, saa vil der vel være god Anledning for Danmark til at være forsigtig med ubetinget at vende tilbage til Forholdet, saaledes som det var før 1848. Ved i rette Tid at holde igjen, ved at see sig vel for, ved ikke at lade sig friste ved Forslag fra den modsatte Side, der tilskyndende udgaae fra et liberalt og fredeligt Sind, troer jeg, at det maaffee vil blive muligt for Danmark at opnaae, hvad vi vist Alle erkjende for ønskeligt og nødvendigt, at see Toldforholdet mellem Danmark og detmindste Slesvig ordnet paa en ligelig Maade, saa at der hverken bliver Difference-Told at svare i den ene eller den anden Henseende.

Orsted: Jeg skal blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at, ligesom jeg maa ansee det for aldeles nødvendigt, at der staaer Afgang aaben til at gjøre saadanne Undtagelser, som § 2 omhandler, saaledes anseer jeg det

ogsaa for at være nødvendigt, at der gives en udtrykkelig Bemyndigelse dertil i Loven; thi den 32te Artikel i Grundloven sigter, som allerede oplyst, til ganske andre Tilfælde. Og at Ministeriet hidtil har gjort Undtagelser fra den provisoriske Placat af 29de Marts 1848, det var aldeles i sin Orden; thi det var blot en provisorisk Lov, som indførte Undtagelser fra den almindeligt gjældende Lov, der var givet af Regjeringen, og altsaa maatte ogsaa saadanne Undtagelser derfra kunne gjøres, som netop bragte de enkelte Forhold i Overensstemmelse med den forhen gjældende almindelige Lov. Men nu, da der skal gives en Lov, hvorved hine provisoriske Lovbestemmelser skulle faae egentlig Lovskraft, saa vil det ogsaa være nødvendigt, at Ministeriet faaer en Bemyndigelse til at gjøre Undtagelser deri, og jeg troer ogsaa, at det er saa aldeles bygget paa Billighed og Hensyn til den almindelige Interessse, at der heller ikke kan være Tvivl om, at Ministeriet bør have Ret til at gjøre saadanne Undtagelser.

Bessely: I Anledning af hvad den høttærede Finantsminister har yttret med Hensyn til disse Bevillinger, da skulde jeg tillade mig at rette et yderligere Spørgsmaal til ham i den Henseende. Det forekommer mig nemlig, som om Finantsministeren har yttret, at de Undtagelser, som Ministeriet har bevilget hidtil, skulde antages indirecte billigede af Landstinget, naar § 2 blev antagen; deraf forekommer det mig at maatte følge, at, forsaavidt § 2 ikke antages, da vil Ministeriet være sat i den Stilling at maatte indhente en Indemnitetsbill hos Thinget for de Undtagelser, som hidtil ere blevne bevilligede fra Loven. Hvis dette er Ministeriets Anskuelse, saa forekommer det mig, at Thinget kommer i Forlegenhed med Hensyn til at stemme over § 2. Det forekommer mig nemlig, at der kunde være god Anledning for Forsamlingen til ved en særegen Tilkjendegivelse at anerkjende Rigtigheden af de Bevillinger, som Finantsministeriet har givet, uden at Thinget derfor var overbestift om Nødvendigheden af, at dette Bevillingsystem skulde vedblive. Under den første Forudsætning vilde altsaa denne Indemnitetsbill til Ministeren blive givet, hvorimod § 2 ikke vilde blive an-